ÇOCUK YUVASI

AYLIK ÇOCUK MECMUASI

KASIM 1966 - SAYI : 57 - 100 KRŞ.

ALİ ile AYŞE

Çocuk Yuvası Türk Ticaret Bankası'nın bir k[illegible]izmetidir

ATAMIZI ANIYORUZ

ÖĞRETMEN

Oyalar gibi işledim gözlerini
Çocuklarımın kalb çevresine
İri iri, mavi mavi!

Bu çevre, büyülüdür, dedim,
«Ağlayan Nar»ı güldürür,
Sürser. yüzüne, gözüne
Dünyalar bambaşka görünür...

Kamçıladım şâha kalkmış süvarileri
Her yıl ordu ordu...
Önde giden bayraklarında, Atatürk'ün
Altın yeleler gibi saçları uçuyordu.

Ve ben, bir öğretmen,
İçi parıl parıl,
Emin yarınından
Ağır başlı,
Bakıyorum arkalarından,
Gözlerim yaşlı yaşlı

Muallâ UZMAY

❖

MUSTAFA KEMALİ DÜŞÜNÜYORUM'dan

Mustafa Kemal'i düşünüyorum;
Ölmemiş bir Kasım sabahı!
Yine bizimle beraber her yerde,
Yaşıyor dört köşesinde vatanın,
Yaşıyor damar damar yüreklerde.

Mustafa Kemal'i düşünüyorum;
Altın saçları dalgalanıyor rüzgârda,
Mavi gözleri ışıl ışıl görüyorum.
Uykularıma giriyor her gece,
Ellerinden öpüyorum.

Ümit Y. OĞUZCAN

ATATÜRK

Nasıl unuturum Atatürk'ü
İlk defa görüşümü Küçüksu'da,
Şöyle süzüldü de martı gibi
Bembeyaz bir motor yanaştı kıyıya,
Bir güneş doğuverdi içinden
Atatürk'üm Küçüksu'ya indi.

Nasıl unuturum Atatürk'ü
Gezinirken gördüm, işte aramızda
Ağır ağır salınarak yürüdü.
Yaşlılarla konuştu uzun uzun
Küçükleri okşadı gülerekten,
Atatürk'üm çocukları sevdi.

Nasıl unuturum Atatürk'ü
Eserleri dururken ayakta
27 Mayıs devriminden sonra hele
Kim demiş sorarım Atatürk öldü,
Baştanbaşa kahramanlık hayatı
Baştanbaşa tarih
Olan insan ölür mü?

Sabih ŞENDİL

Çocuklar İçin

Çocuk Yuvası

ZEYNEP
HEY, ZEYNEP ANNEN ACELE EVE ÇAĞIRIYOR
HADİ ORDAN..
PİKNİĞE YENİ BAŞLADIM..
AKLIMA BİR FİKİR GELDİ..
ŞAPUR ŞUPUR
SON

Alhoye

Yüzyıllar önce Çinin en güzel illerinden biri olan Kanshü'de, bir derenin kenarında fakir bir aile oturuyordu. İhtiyar karı kocanın Alhoye adında biricik kızlarından başka kimseleri yoktu. Genç oğullarını, bir balık avında kaybetmişlerdi.

İyi bir Çin terbiyesi alan güzel Alhoye, her sabah, ancak elini yüzünü yıkadıktan sonra annesinin, babasının yanına gelirdi. Bakışlarını dizlerinin hizasına indirerek, onlara kutsal kaynaktan aldığı suyu bir midye kabuğu içinde sunardı. Akşamları hasır serme ödevi de Alhoye'nindi. Güler yüzü, sessiz hareketleriyle Alhoye küçücük bir periyi andırıyordu.

Köyün tatlı tatlı şırıldıyan deresiyle renk renk çiçekleri, insanlardan uzak yaşıyan Alhoye'nin en candan arkadaşlarıydı. Çiçeklerle konuşur, ince parmaklarıyla böcekleri itina ile temizlerdi. Öteyandan Alhoye, her sabah, Çiçek Tanrısına dua ederdi.

Eski bir Çin efsanesine göre, Çiçek Tanrısı, bir yıldan uzun süren ve bütün çiçekleri yakıp kavuran kuraklıkla savaşırken, Güneş ve Rüzgârla çarpışmak zorunda kalmış. Yenilince, ceza olarak, gökten kovulmuş, kudretini kaybetmiş. Güzel olduğu kadar temiz yürekli olan bir kız, Çiçek Tanrısına acıyacak olursa cezası affedilecekmiş.

Alhoye, bir gün koyunlarını otlatırken, farkına varmadan, evinden epiyce uzaklaştı. Çıktığı çayırda, garip giyinmiş birtakım insanlar ve birkaç uzun araba gördü. Arabalarda, kafesler içinde, şimdiye kadar hiç görmediği hayvanlar vardı. Alhoye, birkaç dakika hayretle bunları seyretti. Sonra, utanarak, koyunlarını geriye çevirdi, evinin yolunu tuttu. Ama küçücük pembe tüylü, yeşil gözlü bir maymun, sıçrıyarak, türlü türlü maskaralıklar yapıyor, boyuna Alhoye'yi yolundan alıkoyuyordu.

Küçük kız, güneşin batmakta olduğunu görünce, içine bir korku düştü Hızla yürümeğe başladı. O anda ağaçların arasından çıkan ihtiyar bir kadınla bir sürü, üstü başı yırtık çocuk, Alho-

ye'nin yolunu kestiler, onu biraz ilerdeki çadırlarına doğru sürüklediler. Zavallı kız, nekadar yalvardıysa da, çingeneler onu eve salmadılar. Alhoye'ye de giydikleri renkli paçavralard verdiler ve bir daha da yanlarından ayırmadılar. Böylelikle Alhoye bu canbaz çingene kabilesiyle yıllarca memleket memleket dolaştı..

karar verediler. Bir gece, ölmek üzere bulunan genç kızı, yoldan biraz ötede bir dere kenarına, çimenler üzerinde yatırıp uzaklaştılar.

Ertesi gün, güneşin ilk ışıklarıyla uyanan Alhoye, kendini yeşillikler, tek tük fışkıran çiğdem ve menekşeler arasında bulunca, birden bire canlandı, iyileştiğini hissetti. Sanki eski, küçük Alhoye oluvermişti! Eğile-

kokular çıkan, dünyanın en güzel çiçekleri, canlı bir duvar gibi sıralanmışlardı.

Yol gittikçe daraldı. Nihayet iki ucu bir noktada birleşti. Burada, görülmemiş güzellikte, bir yaban gülü ağacı yükseliyordu. Tek bir çiçeği vardı. Yaprakları tıpkı insan yüzüne benziyordu. Yaban gülünün göbeğinin ışıltıları genç kızın sanki içine işlemişti. O anda bütün

Genç kız, zamanla, artık anavatanına dönmiyeceğini anladı. Yeni hayatına yavaş yavaş alıştı. Çingeneler, bu güler yüzlü, çalışkan ve uysal kızı, kendilerindenmiş gibi seviyorlardı.

Yıllar geçti. Bir kış günü çingeneler soğuk, karlı bir memlekette konakladılar. Sert iklime alışmamış Alhoye, çok ağır bir hastalığa yakalandı. Güzelliği söndü. yüzünün parlaklığı kayboldu, zarif vücudu çöktü...

Arkadaşları, bütün bildikleri ilâçlarla büyüleri denedikleri halde birşey yapamadılar. Yolda onlara yük olan Alhoye'den kurtulmağa

rek dereden bir avuç su alıp içti. Birden gözüne, tam derenin kenarında çıkmış iri beyaz bir yaban gülü ilişti. Bir sümüklüböcek, yapraklarını kirletmişti. Alhoye hemen yanına koştu, böceği yere attı. Dereden bir avuç su alarak parmağının ucuyla yaban gülünün yapraklarını usul usul yıkadı.

Genç kız, eski neşesini bulmuştu. İnce titrek sesiyle anavatanının şarkısını söyliyerek dere boyunca yeşil, yumuşak, renk renk çiçeklerle bezenmiş bu çimenlikten yürümeğe başladı. İki yanında, baş döndürücü

yeryüzü sevinçle doldu, ağaçlar tepelerini göklere doğru uzattı, dereler daha hızlı akmağa başladı. Böcekler, kuşlar Çiçek Tanrısı ile temiz yürekli Alhoye'nin düğününün şerefine en güzel şarkılarını sölyediler.

O vakittenberi, o yer Çinliler için kutsal olmuştur. Rüzgâr, fırtına nedir bilmiyen bu sâkin köşecikte her yıl o gün bayram yapılır. Akın akın gelen Çinliler, sabah açıp gece solan harikulâde çiçekleri seyrederlerken çiçekler kadar narin, onlar gibi temiz ruhlu Alhoye'yi hatırlarlar.

••••••••••••••••••••••••••••

Kuyruklu yıldız

— O kadar çok bağırma, çatlıyacaksın neredeyse!. Hele biraz oturup dinlen de sonra yine övünmene devam edersin! dedi.

Dünya, bu söze kızdı.

— Oturup dinleneyim mi? Bunu yaptığım an mahvolurum ben. Her şey benim güneş etrafında düzenli olarak dolaşmama bağlıdır. Sonra sana şunu da söyliyeyim ki, ben hiç de övünmüyorum. Ben gerçekten çok önemli bir yıldızım. Hattâ yalnız insanlarımla... Hiç bir yıldız onlardan daha büyük bir varlığı ile övünemez. Ama ne oluyor, böyle nereye kaçıyorsunuz?

— Gidiyorum.

Dünya üzülerek:

— Neden? diye sordu. Birkaç yıl benimle kalamaz mısın? Ne kadar iyi anlaşmıştık. Şunu da bil ki, kardeşim, durmadan, dinlenmeden hep ayni yolu yürümek beni usandırdı, bezdirdi. Hele bu yolculuğu ay gibi bir aptalla birlikte yapmak, çekilir şey değil!.

Kuyruklu yıldız:

— Bu ay dediğin de kim oluyor? diye sordu.

Dünya:

— İşte şu karşıda duran

yıldız. O fakir bir yıldızdır. Gökte onu başıboş dolaşırken bulup aldım. Hele şimdi büsbütün söndü, büsbütün aptallaştı. Onu başımdan atmak istedim ama, burada âdet olmuş, her büyük yıldız yanında bir küçük yıldız tutuyor. Meselâ Jüpiter'in tam sekiz tane yıldızı var.

Kuyruklu yıldız:

— Allahaısmarladık! diye bağırdı.

Dünya biraz daha kalması için kuyruklu yıldıza yalvardı. Yıldız:

— Olmaz dostum. Yolcu yolunda gerek! Hem sonra bu senın aşırı öyünmelerinden de bıktım, usandım gayrı!» dedi.

— Yine ne vakit gelirsin?

Kuyruklu yıldız:

— Uçyüz yıl sonra, üçyüz yıl sonra! diye bağırdı ve ufaldı, ufaldı nihayet kayboldu.

II

Üçyüz yıl sonra kuyruklu yıldız yeniden geldi. Dünya onu sabırsızlıkla bekliyordu. Yeryüzündeki insanlar onun yolunun uzunluğunu hesaplamışlar, tam bugün kuyruklu yıldızı bekliyorlardı.

Bilginler, olağanüstü bir şey görebilecekleri için seviniyorlardı.

Kuyruklu yıldızı ilk önce ay görmüştü. Sevinçle:

— İşte kuyruklu yıldız!. Yine şenleneceğiz! Yaşasın! diye bağırdı.

Öte yandan dünya sevinçle:

— İşte bizim kuyruklu yıldız, işte! diye haykırdı. Parıl parıl yanan yıldız uzun kuyruğu ile yaklaşınca, dünya başındaki buzdan şapkasını havaya doğru fırlattı, bütün denizler buz kayalarile doldu. Ortalığı öyle bir soğuk kapladı ki, bazı cahil insanlar artık dünyanın sona ereceğini sandılar.

Dünya yeniden:

— Hoş geldin, kuyruklu yıldızım. Hoş geldin! diye bağırdı. Seni böyle sağ salim görünce, ne kadar sevindim bilsen!

Kuyruklu yıldız, sessizce yolunda yürüyor, cevap

vermiyordu. Dünya, yıldızın haber vermeden çekilip gideceğinden korktu. O, sözden anlıyan bir arkadaşla tekrar konuşabilmek için tam yüzyüz yıl beklemişti, halbuki yıldız ona: «Günaydın!» bile demiyordu.

— Hey, kuyruklu yıldız! Yanımdan selâmlaşmadan mı geçeceksin? Ben senin eski dostun dünyayım. Tanımadın mı? Gökyüzünün her tarafını dolaştın, söyle bakalım, sözlerim doğru mu imiş? Bana benziyen bir yıldıza rastladın mı?

Şimdiye kadar ağzını açmıyan Kuyruklu Yıldız, birden:

— Elbet! diye bağırdı.

Dünya inanamıyarak:

— Deme! dedi. Öyleyse bana hepsini anlat. Konuştuğunu duysam daha çok sevineceğim. E... söyle bakalım, gökyüzünde böyle derin, büyük denizleri, böyle güzel kayın ve hurma ormanları bulunan bir yıldıza rastladığına beni inandırabilir misin?

Kuyruklu yıldız:

— Ha-ha-ha! diye güldü.

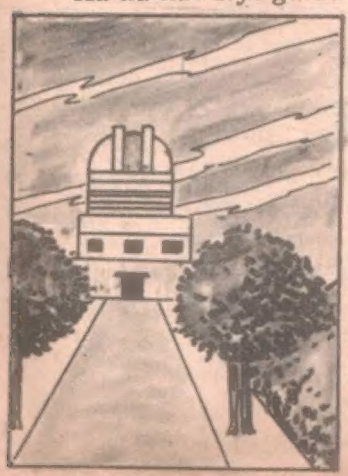

Dünya:

— Hiçbir yerde insanları gördün mü? diye sordu.

Kuyruklu yıldız ise hep gülüyordu. Başı ve kuyruğu gülerken titriyordu.. Dünya hâlâ kuyruklu yıldızı konuşturacağını sanıyordu.

Yine: «Hiçbir yerde insanlara rastladın mı, söylesene?» diye sordu.

Kuyruklu yıldız, bu söz üzerine :

— Ha - ha - ha - ha - ha! diye öyle bir güldü ki, kuyruğu çat diye kopuverdi..

Dünya korktu.

Dürbünüyle bakan bilginler ise, şimdiye kadar hiç görmedikleri bu olay karşısında şaşırıp kalmışlardı. Ama yıldız, gülmekte devam ediyor, kendini tutamıyordu. İşte ikinci, işte üçüncü olarak kuyruk koptu. Yıldız gökte dağılıverdi. Bütün boşluk sağa sola saçılan kıvılcımlarla doldu. Bazı kıvılcımlar da büyük taşlar halinde yere düştüler.

Ateş yağmuru dindiği vakit kuyruklu yıldızdan iz bile kalmamıştı.

Dünya:

— Gururundan çatladı, dedi. Yolculuğunda neler gördüğünü anlatmadan gitti, yazık!

Ay kızgınlıkla:

— Ya! Çok şeyler öğrenecektin değil mi? Vah, vah, vah! dedi, güldü.

Dünya:

— Sus! diye bağırdı. Ağzını kapa, işine git! Ben güneş etrafında bir kere dolaşınca, sen de benim etrafımda tam 13 defa dolaşacaksın. Yoksa takvimi bozarsın!

ANDY PANDA

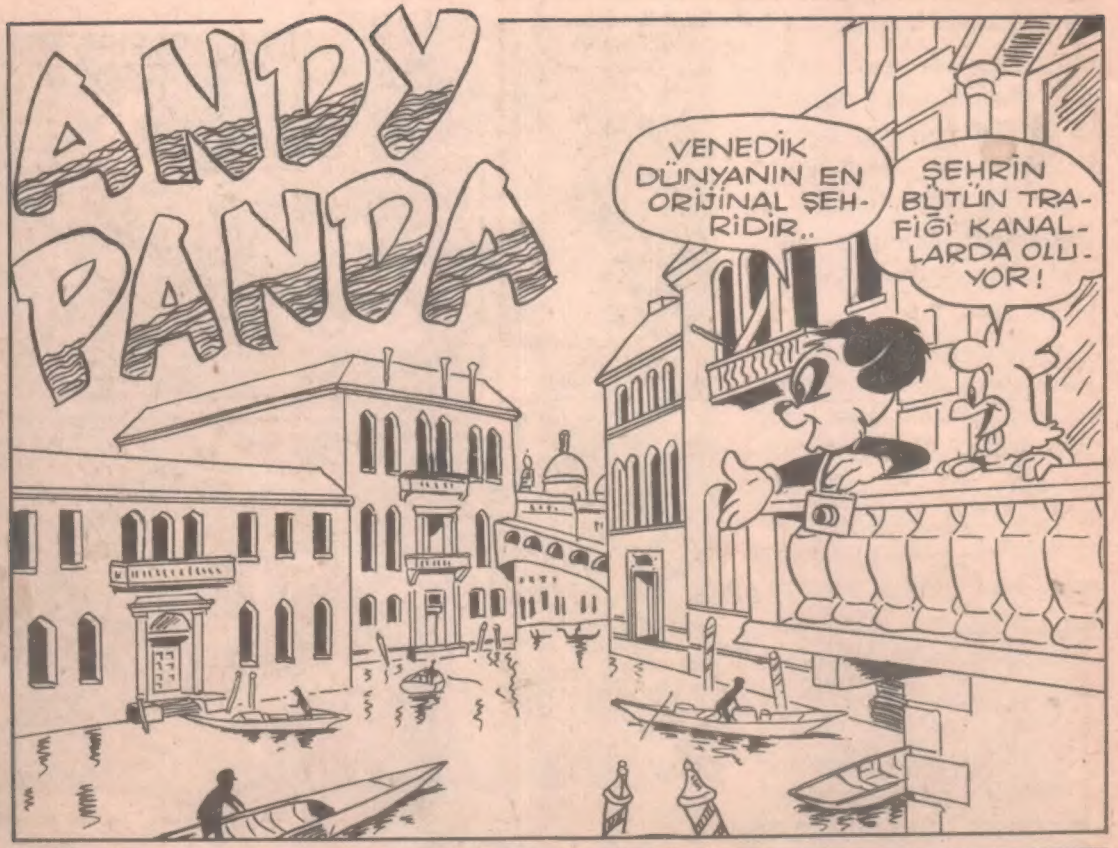
VENEDİK DÜNYANIN EN ORİJİNAL ŞEHRİDİR..
ŞEHRİN BÜTÜN TRAFİĞİ KANALLARDA OLUYOR!

ŞÖYLE BİR GEZİNTİ YAPSAK MI?
BANA KALSA BALIK TUTALIM DERİM!..

BÜTÜN TURİSTLER GİBİ GONDOLLARA BİNİP DOLAŞALIM..
TABİİ.. BİZ DE TURİST SAYILIRIZ..

GONDOLUN SAATI KAÇ LİRET?
YİRMİ LİRET SİNYOR!

ÇARLİ, NE YAPIYORSUN
BANA KİMSE YİRMİ LİTRE DİYEMEZ
ŞAAAAP!..

LİRET, LİRET.. İTALYAN PARASI..
YA.. BUNU BİLMİYORDUM !
ZARARI YOK KÜÇÜK !
HIH.. NE DEMEK KÜÇÜK?
PANDA, ŞU ANDA KENDİMİ BİR KUŞ GİBİ HAFİF HİSSEDİYORUM
NE GÜZEL BİR SAHNE.. FOTOĞRAFINI ÇEKEYİM..
İYİ Kİ MAKİNAYI ALMIŞSIN..
GONDOLU DUR-DUR.. MAKİNE ÇEKMEZ YOKSA
NE YAPAYIM, DURDURAMIYORUM!
HEY!
MAKİNA, MAKİNAYI KURTAR!
GÜM!
HAYIR
N'OLUYORSUN BE.. BU MAKİNA 300 LİRADIR...
DİKKAT ET ÇARLI..
NERDEYSE YAKALAYACAĞIM

OOF!
SAAAP!
ELİMİ TUT DA SUDAN ÇIK ÇARLİ..
BUNLARIN İKİSİ DE MANYAK!
İMDAT.. POLİS.. POLİS!..
ÇABUK OL ÇARLİ.. POLİS ÇAĞIRMAYA GİDİYOR...
KIYIYA YANAŞ ÇARLİ.. ONUN GONDOLUNU İSTEMEYİZ
ÇALIŞIYORUM AMA...
... BİR TÜRLÜ BECEREMİYORUM
ŞU KÜREĞE DAYANALIM DA DURSUN..
BURAYA GELİN..
BİR POLİS GONDOLU ÇAĞIRAYIM
SIKI TUT ÇARLİ
TUTUYORUM AMA BU SIRIK ÇOK UZUN..
İŞTE DURDUK...
AMA GONDOL GİTTİ...

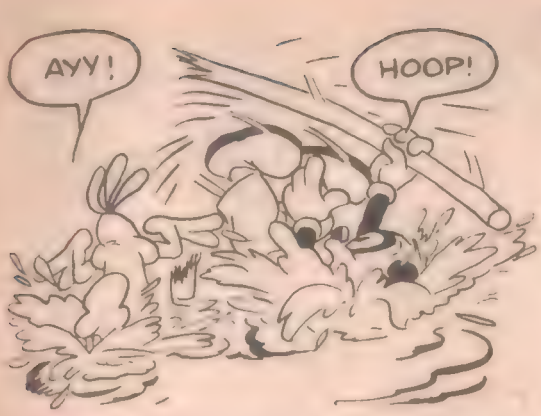
AYY!
HOOP!

BRRR.. SU ÇOK SOĞUKMUŞ
BİR GONDOL GELİYOR!

ÇOK TEŞEKKÜR EDERİZ..
BEN TEŞEKKÜR ETMEM.. KIYIYA KADAR YÜZERİM

BU GONDOLDAN DAHA HIZLI GİDERİM BEN...

EH.. ŞİMDİ NE OLACAK
HERHALDE İFADEMİZİ ALMAYA GÖTÜRÜYORLAR..

VENEDİKTE TATİL YAPIYORUZ HA..
YA, POLİS KARAKOLUNA GELDİK BİLE !..
POLİS

KANALDA YÜZMEK YASAKTIR.. ELLİ LİRA CEZA...

ÖDEYEYİM ÇAVUŞ... ZATEN O KADAR PARAM VAR...
NEYSE, BU İŞİ DE ATLATTIK!
EVET.. BİZ VENEDİK KANALINDA YÜZMÜŞ ADAMIZ...
KARNIM ÇOK AÇ.. ŞURAYA GİRİP YİYELİM..
YAŞA.. KARNIM ZİL ÇALIYORDU..
İTALYAN MAKARNALARI
AZ SONRA
MMM, ENFESMİŞ BU MAKARNA...
HAKİKATEN ÖYLE...
BÜTÜN PARAYI KARAKOLDA VERMİŞTİK.. NE YAPACAĞIZ ŞİMDİ?
PARA MI? ÜZERİMDE HİÇ YOK VALLAHİ...
YANLIŞ DÜŞÜNMEYİN.. BÜTÜN PARAMIZ OTELDE KALDI...
BİZİ DİNLEMİYOR BİLE..
ANACIĞIM.. NEDİR BU BAŞIMIZA GELEN?
BÜTÜN BU BULAŞIKLARI BİZ Mİ YIKAYACAĞIZ?

VENEDİK TATİLİ HA.. BU BULAŞIKLAR DA AMMA KİRLİYMİŞ YAHU !..
Bir saat sonra...
NEREYE KOYAYIM BU TABAKLARI USTA...
HEY!
NE OLUYOR
ŞANGIRR
İSTEYEREK YAPMADIM, EMİN OLUN, YEMİN EDERİM
NEREYE BÖYLE?
KORKARIM Kİ GENE POLİSİN KARŞISINA ÇIKACAĞIZ ÇARLİ...
Panda haklıydı...
TABAK PARASINI ÖDERİZ.. PARAMIZ OTELDE...
GENE Mİ SİZ?!..
PARAYI ÖDER, KURTULURUZ, OLUR BİTER..
ALLAH VERE DE BİR KÖTÜ SÜRPRİZLE KARŞILAŞMASAK.. HIRSIZLIK FİLÂN...
OTEL
ŞOM AĞIZLI, DİLİN KURUSUN E Mİ?

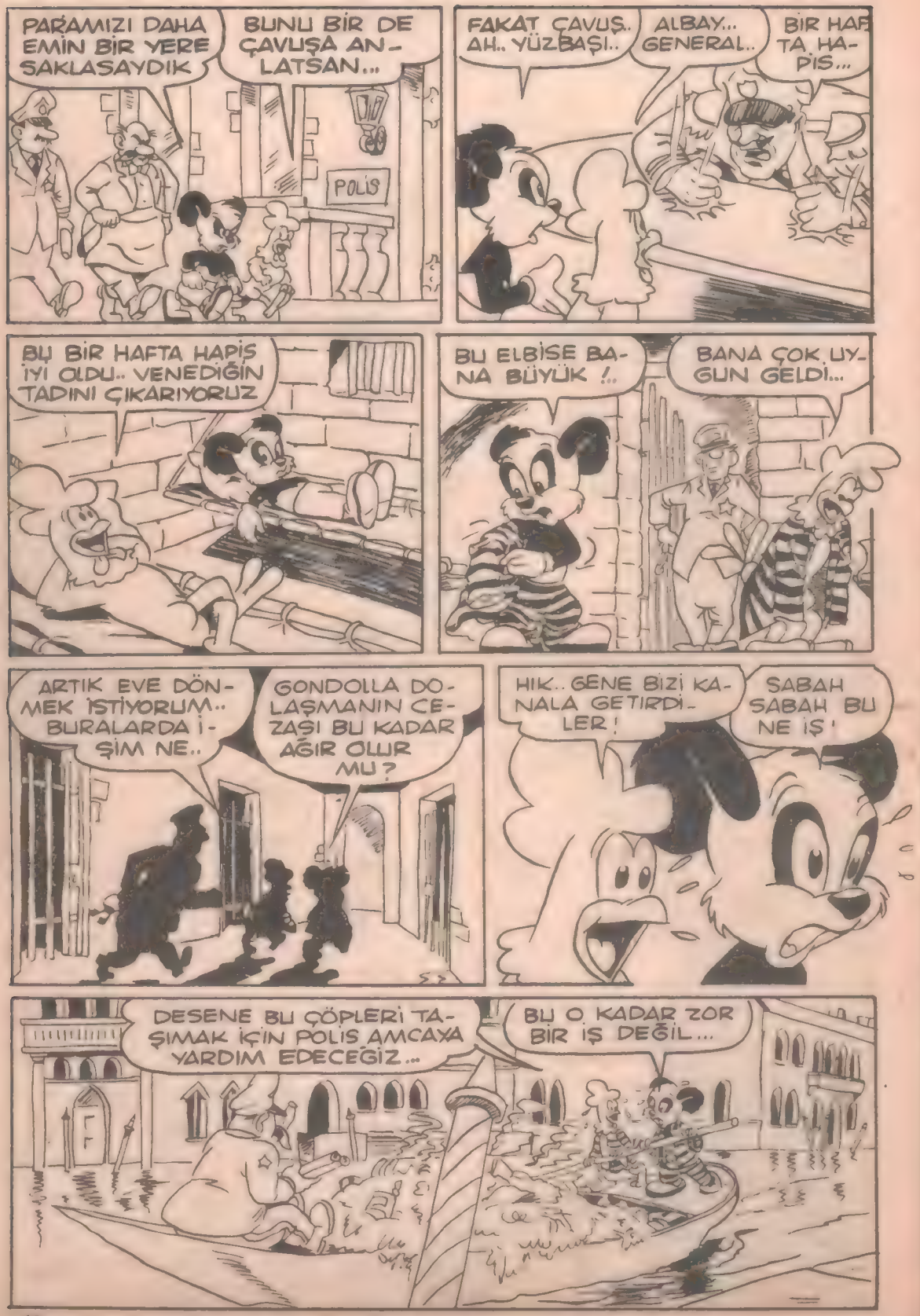
PARAMIZI DAHA EMİN BİR YERE SAKLASAYDIK
BUNU BİR DE ÇAVUŞA ANLATSAN...
POLİS
FAKAT ÇAVUŞ.. AH.. YÜZBAŞI..
ALBAY... GENERAL..
BİR HAFTA HAPİS...
BU BİR HAFTA HAPİS İYİ OLDU.. VENEDİĞİN TADINI ÇIKARIYORUZ
BU ELBİSE BANA BÜYÜK !..
BANA ÇOK UYGUN GELDİ...
ARTIK EVE DÖNMEK İSTİYORUM.. BURALARDA İŞİM NE..
GONDOLLA DOLAŞMANIN CEZASI BU KADAR AĞIR OLUR MU ?
HIK.. GENE BİZİ KANALA GETİRDİLER !
SABAH SABAH BU NE İŞ !
DESENE BU ÇÖPLERİ TAŞIMAK İÇİN POLİS AMCAYA YARDIM EDECEĞİZ..
BU O KADAR ZOR BİR İŞ DEĞİL...

Giderken çekirgeleri, kelebekleri ve böcekleri uykularından uyandırdı. Az sonra yakındaki büyük ormana daldı. Nihayet tilkinin inine gelerek kapıyı vurdu. İçerden ince bir ses:

— Kim o? diye sordu.

— Benim tilki kardeş, ben!

İçerden bir ses cevip verdi:

— Annemiz henüz gelmedi.

— Gelmedi mi? Peki ne vakit gelecek?

— Köye gitti. Bize oradan tavuk getirecek.

Tam bu sırada dönmüş bulunan tilki iki adım ötedeki çalının dibine saklanarak konuşulanları dinliyordu. Usulca gelip, köstebeğin karşısına dikildi. Ve:

— Girsene, kardeş, girsene! Ne sıkılıyorsun? dedi.

Köstebek sevinçten hopladı:

— Sen misin, tilki kardeş. İmdadıma yetiştin!

— Nedir, ne derdin var bakalım?

Köstebek derin derin içini çekti:

— Ah derdimi bir bilsen, dedi. Sonra bütün olanı biteni arkadaşına anlattı.

— Dert dediğin de bu mu senin? Ben de önemli birşey sanmıştım. Yürü de ortalık ağarmadan kirpinin yuvasına yetişelim.

İkisi de doğruca kirpinin yuvasına vardılar. Kirpi ağzına kadar çavdar dolu çuvalların dibinde mışıl mışıl uyuyordu. Onu uyandırdılar ve meseleyi konuşmağa başladılar. Çuvalın üzerine geçip oturan tilki:

— Pekâlâ anlatın bakalım, dedi.

Uykulu gözlerini kırpıştıran kirpi:

— Ben, dedi, bu tarlayı hem ektim, hem de iri iri keseklerini parçalayıp ufaladım. Bu nankör köstebek ise yalnız sürdü, o kadar.. Onun içindir ki çavdarın fazlasını kendime aldım.

Tilki bunları dinledikten sonra köstebeğe dönüp ve:

— Şuna bir tokat vur da akıllansın! dedi.

Köstebek, öyle bir tokat vurdu ki kirpinin gözlerinde şimşek çaktı. Kirpi hiç sesini çıkarmadı. Yalnız tilkiye kinli gözlerle baktı.

Tilki gülümsiyerek kirpinin yanına sokuldu.

— Köstebek sana vururken sen ne bakıyorsun, be budala? dedi. Sen de vursana!

Kirpi de bunu bekliyordu. Hemen köstebeğin üzerine atıldı. İki düşman boğuşmağa başladılar.

Karşıdan bunları seyreden tilki:

— Burnunu ısır! Ha öyle! Bir daha! Bir daha!.. diye bağırıyor, onları kızıştırıyordu.

Nihayet ikisi de baygın bir halde yere yığıldılar. Gözleri bir şey görmüyordu. Kurnaz tilki buğday çuvallarının ikisini de yüklenip ormana dalıverdi.

* * * * * * * * *

TAVŞANLAR

BUZ OLMADAN KAYAK OYNAMANIN YOLUNU BİLİYOR MU-SUN?
TABİİ.. ŞU ŞİŞE İŞİMİZİ GÖ-RÜR
YER MUŞAM BAŞI İÇİN CİLÂ

BU CİLÂ YERİ TAMAMEN KAY-GAN HALE GETİRİR
HAYDİ ÇABUK DÖK

OH.. BUZ GİBİ KAYIYOR !..
BUZDAN FARKI YOK

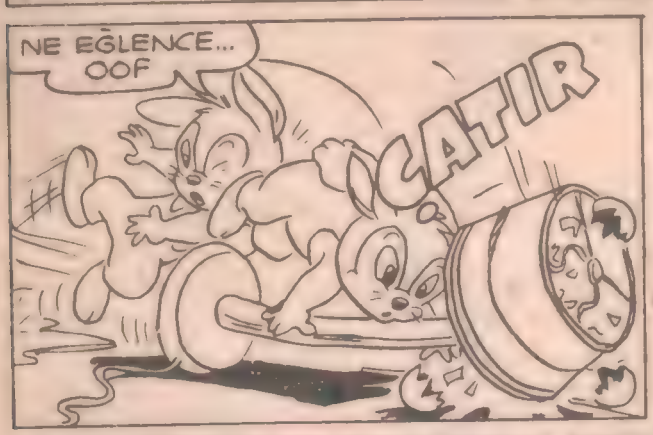
NE EĞLENCE... OOF
GATIR

DAN!
BU ÇOCUK-LAR İÇER-DE NE YAPIYOR

HIMM.. DEMEK BUNLARI KIRIYOR-SUNUZ?
OH, HAYIR BABA.. A-ZICIK EĞLENELİM DEDİK DE...

BUNU MUTFAĞA KOYALIM.. CİLÂ İLE OYNAMAK TEHLİKELİ-DİR, BUNU DA UNUTMAYIN!

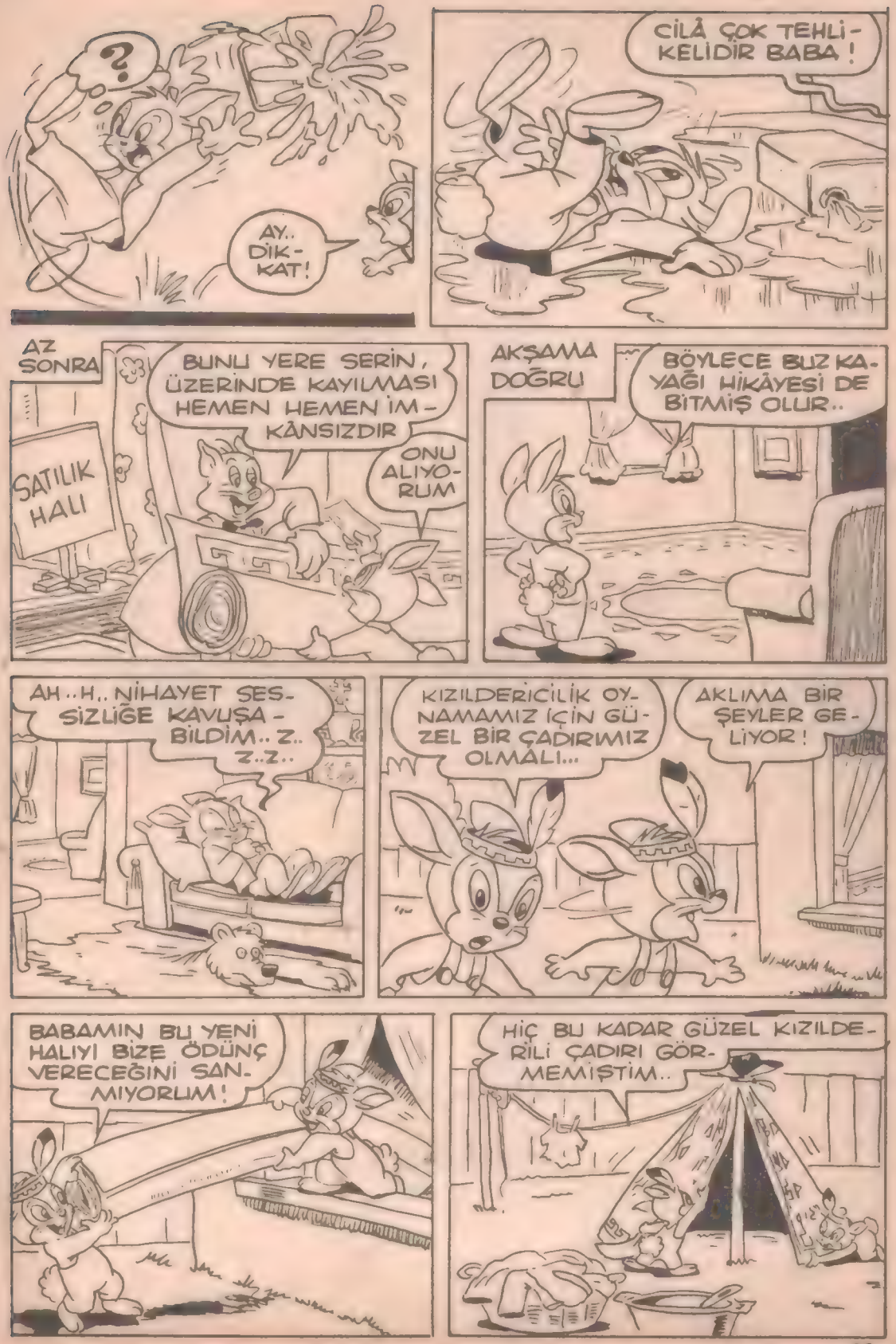
?
AY.. DİK-KAT!
CİLÂ ÇOK TEHLİ-KELİDİR BABA!
AZ SONRA
BUNU YERE SERİN, ÜZERİNDE KAYILMASI HEMEN HEMEN İM-KÂNSIZDIR
SATILIK HALI
ONU ALIYO-RUM
AKŞAMA DOĞRU
BÖYLECE BUZ KA-YAĞI HİKÂYESİ DE BİTMİŞ OLUR..
AH..H.. NİHAYET SES-SİZLİĞE KAVUŞA-BİLDİM.. Z.. Z..Z..
KIZILDERİCİLİK OY-NAMAMIZ İÇİN GÜ-ZEL BİR ÇADIRIMIZ OLMALI...
AKLIMA BİR ŞEYLER GE-LİYOR!
BABAMIN BU YENİ HALIYI BİZE ÖDÜNÇ VERECEĞİNİ SAN-MIYORUM!
HİÇ BU KADAR GÜZEL KIZILDE-RİLİ ÇADIRI GÖR-MEMİŞTİM..

ÇABUK TOPLANMA İŞARETİ VER
GÜM PAT!..
DAN DUN
?
YENİ HALIM..
DAN DUN
DAN
BU KADAR YETER.. SAVAŞ BORUSU ÇALALIM ARTIK
ÇABUK BUNU EVE GÖTÜRÜN.. AYAKLARINIZI KIRARIM HA...
BİR DAHA ÇADIR MADIR YOK!
BİZ KÖTÜ BİR ŞEY YAPMADIK KI..
HALIYI BİR KAÇ SAAT İÇİN ÖDÜNÇ ALMIŞTIK
BU HALI SÜPÜRGESİNİ ALIN DA ONU İYİCE TEMİZLEYİN..
PEKİ, OLUR
DOĞRU DIŞARI ÇIKALIM...
HEY... BURAYA GELİN
YİHHEEE
YiPPPiii

DURDUR ONU !...
OOF !
OH ! OH ! ŞİMDİ DE HALI SÜPÜRGESİ GİTTİ..
ÇATIR!
BU KÜÇÜK KIZILDERİLİLERİ YOLA GETİRMEK İÇİN İYİ BİR ÇARE BULİYORUM
BU ESKİ KURT ELBİSESİ BENİ SAHİCİ BİR KURT GİBİ YAPACAKTIR !
ŞİMDİ BİZİM KÜÇÜKLERİ BULMALI...
Aynı anda...
KAYA BULAMADIM.. BU YERLİ BALTASINI TAHTADAN YAPACAĞIM..
Halbuki o anda sahici bir kurt çocukları gözlüyordu
BU KÖRPE TAVŞANLAR BANA GÜZEL BİR ÖĞLE YEMEĞİ OLUR
NEREDE BU ÇOCUKLAR
BUNLARDAN İYİ KIZARTMA YAPILIR.. ŞAP.. ŞUP..

OH, İŞTE ORDALAR
KİMBİLİR NE KORKACAKLAR!
OH, BU DA NESİ?
ÖNCE BEN GÖRDÜM
O NE ÖYLE
?
BU KURT DEĞİL, BASBAYAĞI BİR TAVŞAN!
KURT POSTU GİYMİŞ TAVŞAN!
UH, OH!..
KÖRPE BİR TAVŞAN GİBİ LEZZETLİ OLMAZ AMA İDARE EDER
ACI BANA.. BIRAK BENİ DE EVE GİDİP SANA YENİ KIZARMIŞ GÜZEL ETLER GETİREYİM.. NE OLUR!
DOĞRUSU ÇOK HOŞ.. ELİME GEÇEN TAVŞANI BIRAKIR MIYIM HİÇ!
Az ötede...
İMDAT!
BABAMIZIN SESİ...
MÜŞKÜL DURUMDA OLMALI

İMDAT
HEY.. HAYKIRMAYI BIRAK..GÜZEL BIR KIZARTMA OLACAKSIN
AL ŞUNU DA AKLIN BAŞINA GELSİN...
OFF!
SİZİ GİDİ BACAKSIZLAR SİZİ...
ÇABUK, BALTANI FIRLAT KAFASINA...
İSABET ETTİREMEDİ
ŞİMDİ HEPİNİZİ BİRDEN YİYECEĞİM!
OH.. BU YERLİ BALTASI DEĞİL, BUMERANG OLMUŞ.. DÖNÜP KAFASINA VURDU
O gece kurt öldürülüp derisi yüzüldükten sonra...
BİZE ALDIĞIN BU YENİ ÇADIR İÇİN SAĞOL BABA..
NASIL ALMAM... SİZ OLMASAYDINIZ ÇOKTAN KIZARTMA OLMUŞTUM BİLE

Tembel Prenses

Çok eski zamanlarda, Yasemin adında genç, güzel bir prenses varmış. Küçük yaşta öksüz kalan güzel Yasemin, halasıyla saraylarında oturuyormuş.

Genç prensesin çok tuhaf ve hiç de sevimli olmıyan bir huyu varmış: pek canı sıkılırmış. Bir türlü kendini eğlendiremez, herşeyden çabucak bıkarmış. O genç halinde canından bezmiş bir ihtiyardan farkı yokmuş.

Yasemin, ne ders çalışmağı ,ne de oyun oynamağı severmiş. Saatlerce koltukta, pencerenin önünde oturarak bulutlara bakar, esner dururmuş. Müzikten, şarkıdan da hoşlanmazmış..

genç prensesi kurtarmak, hem de böylelikle zengin olmak istiyorlarmış.

Halası birçok defa Yasemin'e, bir genç kıza, hele bir prensese, bu kadar tembellik ve uyuşukluğun yakışmadığını, söylemiş, ona darılmış ama, nafile. Sonunda, prenses Yasemin'in bu halinin bir hastalık olduğuna karar vermişler.

Halası, yeğenini, bu garip hastalıktan kurtarana bir torba altın vermeği vadetmiş. Bütün civar halkı harekete gelmiş. Herkes bir şey yapmağa çalışıyor; hem

Bir genç, yeni bir dans icat etmiş. Dans gerçekten çok güzelmiş. Prenses, bunu öğrenenlere bakmış, hattâ kendisi ile kalkmış bir iki defa oynamış. Ama çabucak:

— Bıktım! Yoruldum!.. demiş ve bir daha da dans salonuna uğramamış.

Prensesi hastalıktan kurtarıp onunla evlenmeyi düşünen genç te kös kös evine dönmüş.

Başka birisi çok eğlenceli bir oyun tertipiemiş. Yasemin onu da bir oturuşta öğrenmiş ve bir daha da oynamamış. Artık herkesin cesareti kırılmış. Prenses, eskisinden daha çok sıkılıyor, bunalıyormuş.

Şatonun bir ihtiyar çobanı, çobanın da Menekşe adlı sevimli, mavi gözlü bir torunu varmış. Sürüyü dolaştırırken dedesine yardım eder, yaramaz keçilerin arkasından koşar, dağılmalarını önlermiş. Bir yandan şarkı söyler ,bir yandan da iplik eğirirmiş. Prensesin hastalığını o da duymuş. O büyük şatonun içinde canı sıkılan güzel Yasemin'e acımış.

— Benim gibi iplik eğirse belki hiç canı sıkılmazdı, diye düşünmüş. Bunu dedesine açmış. Dedesi:

— Sakın şatoya gideyim deme! Seninle alay ederler; demiş.

Menekşe korkmuş, bir daha ağzını açmamış. Ama bir gün dedesinin haberi olmadan, yün eğirdiği örekeyi almış, şatonun kapısını çalmış. Dedesinin söylediğinin tam tersine, Menekşeyi içeriye almışlar, dinlemişler. Prenses Yasemin, yün eğirmekten pek hoşlanmış. Sabahtan akşama kadar, tıpkı Menekşe gibi, şarkı söyliyerek boyuna yün eğirmeğe başlamış. Bütün saray halkı sevinçlerinden bayram yapmışlar. Yaseminin halası, vadettiği bir torba altını Menekşe'ye verdikten sonra, Prenses'e dönerek:

— Hayatta insan iyi kötü bir şeyle uğraşmalı. Çalışan insanın hiç canı sıkılmaz. Tembellik, can sıkıntısı, adamı çabuk ihtiyarlatır. Bak şimdi çalışırken hiç canın sıkılıyor mu? demiş.

Güllü Nine

Yetmiş yaşını bitirinceye kadar, Güllü nine doğduğu şehirden hiç dışarı çıkmamıştı. Son zamanlarda başka yerleri görenlerin, seyahatten dönenlerin anlattıklarıyla çok ilgileniyordu. Bir merak içini kemirip duruyordu. Doğum gününde kararını verdi. Seyahate çıkıp yeni yeni yerleri görüp gezecekti.

Hemen hazırlığa başladı. Evdeki eski bavulları çıkardı. Seyahatte yanına alacağı şeyleri yavaş yavaş bunların içine yerleştiriyordu. Birkaç günde bavullar ağızlarına kadar doldu. Ama düşündükçe götüreceği başka şeyler de aklına geliyordu. Gideceği yerlerde yağmur yağabilirdi. Şemsiyesini yanına almalıydı. Bir de sokağa çıkarken omuzuna koyduğu eski moda kürkü vardı. Onsuz bir yere çıkmazdı.

Güllü nine telâşından az kalsın evin içinde beslediği hayvanları unutacaktı. Köpeği yanındayken hiçbir şeyden korkmazdı. Üstelik bu hayvancık da sahibi gibi uzun yıllar eve kapanmış, seyahate çıkmaya çoktan hak kazanmıştı. Bir de «Kadife» adındaki güzel kedisi vardı. Güllü nine olmazsa Kadife'nin karnını kim doyururdu? Kediyi evde bırakıp açlıktan ölmesine gönlü razı olmazdı. «Kaptan» adındaki geveze papağanına bakmayı da hiçbir komşusu kabul etmiyordu. Çaresiz papağanı da yanına aldı.

Güllü nine her gün işini bitirince salıncaklı koltuğuna oturup dinlenirdi. Burada pek rahat ederdi. Evinden ayrılınca tekerlekli koltuğu olmadan nasıl dinlenecekti? Acaba gideceği otellerde kendi kuş tüyü yastığı kadar rahat yastık bulabilecek miydi? Yatağını, yastığını, koltuğunu yanında götürmeye kalksa bunları oradan oraya taşımak çok güç olacaktı. Koltuğuna oturup derin düşüncelere daldı. Oturduğu yerden bahçesindeki güzel çiçekleri, havuzu, ağaçları görüyordu. Uzun zaman bahçesinden, emek vererek yetiştirdiği çiçeklerinden ayrı kalmaya dayanamıyacaktı.

Güllü nine o gün önemli bir karar daha verdi. Seyahate çıkmaktan vazgeçti. Çünkü dünyada sevdiği, değer verdiği her şeyi kendi evinde, kendi bahçesinde buluyordu.

eğlenceli sayfa

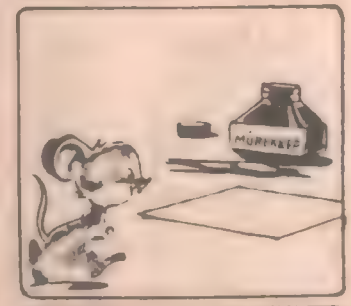

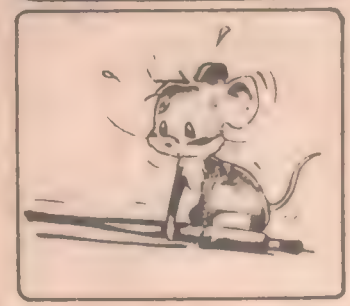

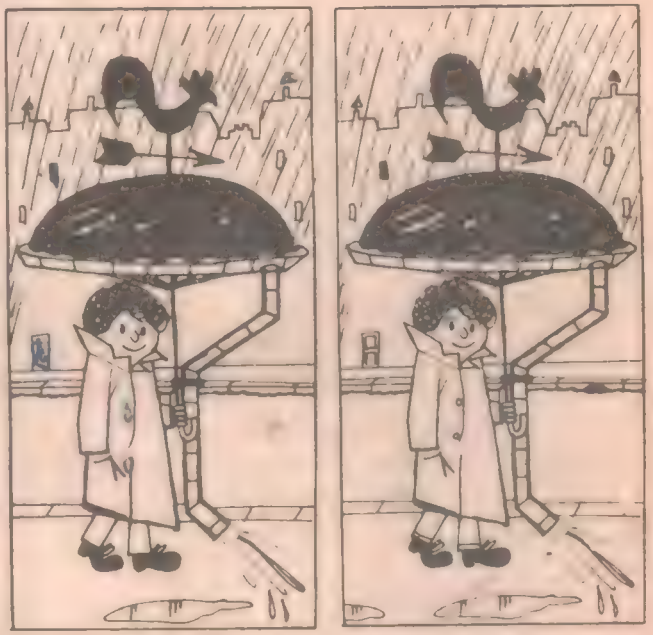

İKİ RESİM ARASINDAKİ FARKLARI BULUNUZ!

YAZISIZ

YAZISIZ

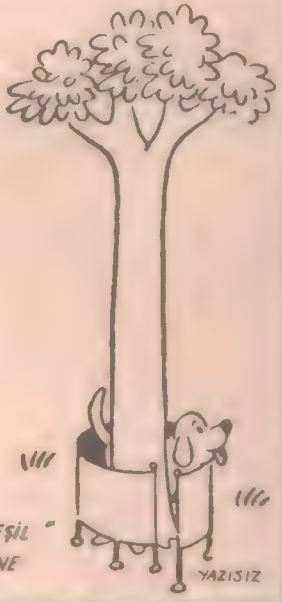

ÇOCUK YUVASI
AYLIK ÇOCUK MECMUASI

ADRES: Kültür Yayın Ltd. Ort. Türk Ticaret Bankası Galatasaray - İstanbul
Telefon: 44 06 26
Basıldığı yer: DURAN OFSET Matbaası

Sahibi: Türk Ticaret Bankası Kültür Yayın Ltd. Ort.
İmtiyaz Sahibi: Sabri Sabit SAĞIROĞLU
Hazırlıyan ve Yazı İşlerini fiilen idare eden
NURAN D. ŞENER
Resim İşleri: Ali AKTAŞ

ABONE: Yıllık abone bedeli 10 Liradır Bütün Türk Ticaret Bankası Şubelerinde abone kaydedilir. Banka şubesi olmayan yerde abone olmak istiyenler mecmuanın adresine 10 lira göndererek abone olabilirler.

SİZİN Köşeniz

Gönderen: Gülseren MUTLU

İKİ FARE

— I —

Şehirli kibar iki fare, köylü fareye misafirliğe gitmiş. Köylü fare, tarlada oturduğu için, misafirine ancak fasulye, arpa, buğday taneleri ikram edebilmiş. Şehirli fare, herbirinden azar azar kemirmiş ve:

— Sen bu yokluk içinde tabii ki, böyle zayıflarsın, demiş. Bize gel de nasıl yaşadığımızı bir gör.

— II —

Bir gün, köylü fare de şehirli arkadaşını ziyaret etmiş. Döşemenin tahtaları arasında geceyi beklemişler. Ev halkı, yemekten sonra odalarına çekilince, iki fare de hemen yemek masasına çıkmış, karınlarını doyurmaya başlamışlar. Köylü fare, bu kadar bol ve çeşitli yemek görmediği için, hangisini yiyeceğini şaşırmış. Şehirli fareye:

— Haklısın kardeşim. Bizim hayatımız meğer ne kadar berbatmış! Artık Ben de şehire geleceğim, demiş.

Tam bunu söylediği sırada, masa sarsılmış, odanın kapısı birdenbire açılmış, İçeriye, elinde ışıkla, bir çocuk girmiş, fareleri kovalamağa başlamış. Güç halle deliklerine kaçabilmişler.

Köylü fare:

— Yoo... kardeşim, ben tarladaki hayatımı senin kine değiştirmem, demiş. Bizim her ne kadar tatlı yemeklerimiz yoksa da, böyle korku içinde de yaşamıyoruz.

KARTALLA YABAN DOMUZU

Kartal, bir ağacın dallarında yuva yapmış, yavru çıkarmış. Ağacın altında da yaban domuzu yavrulamış.

Kartal, her gün ava çıkıyor, yavrularına yiyecek getiriyormuş. Yaban domuzu da, yavrularını beslemek için, ormanda dolaşıyor, ancak geceye doğru dönüyormuş. Kartalla yaban domuzu, iki iyi komşu gibi, kavgasız, gürültüsüz yaşıyorlarmış.

Kurnaz yaban kedisi, kartalla domuzun yavrularını gözüne kestirmiş. Önce kartala gelmiş.

— Sen buralardan pek uzaklaşma, kartal ağabey, demiş. Komşuna göz kulak ol. Onun niyeti bozuk, ağacı kökleriyle çıkarmak istiyor. Yeri boyuna kazdığını görmüyor musun?

Sonra da yabani domuza gitmiş:

— Aman dostum, demiş. Ne fena bir komşun var senin! Dün yavrularına ne dese beğenirsin? «Hele biraz sabredin. Ben, size yağlı bir domuz yavrusu ziyafeti çekeceğim. Anaları, hele bir ormana yiyecek toplamağa gitsin de...» Kendi kulağımla duydum bunları.

O günden sonra, Kartal, yuvasından ayrılmamış, ava çıkmamış. Yaban domuzu da ormana gitmemiş. Her ikisinin yavruları da açlıktan ölmüşler. Yaban kedisinin de istediği zaten buymuş. Hepsini bir güzel temizlemiş...

HERKÜL PALAZ
BU BAYRAĞI DİREĞE ÇEKECEKSİN
BAŞÜSTÜNE
SEN DE ONA YARDIM ET.. BAYRAĞI TUT..
HAY HAY EFENDİM
ÇIT!
BAYRAĞI TUT DEDİM.. YERE SÜRÜNÜYOR!
TA..Tİ..TA..Tİ..TAA TRA..TRA..Tİ..TA..
KAZANDIM.. SEN BİTİRMEDEN BAYRAĞI ÇEKTİM..
BENİ GÖRMEDİLER. NASIL AŞAĞI İNECEĞİM?!..
TROOP 3
UŞAKLIK NERDE?
ALLAH ALLAH.. NEREYE GİTTİ BU?
SON

Biribirimizi Tanıyalım

FATOŞ ARPACIOĞLU - GAZİANTEP

LEYLÂ KARASAN - İSTANBUL

M. KEMAL - İSTANBUL

ALPER AYGEN - ERZURUM

ERDAL GENÇ - İSTANBUL

IŞILAY AYGEN - ERZURUM

MUJDE GUNDEĞER - İZMİR

DENİZ İRENGUN - İSTANBUL

MERİH URAL - SALİHLİ

SERAP AKSOY - ESKİŞEHİR

AYSEL AĞAN - İZMİT

NURNISA OZTURK - ISTANBUL

Görünmez Minik

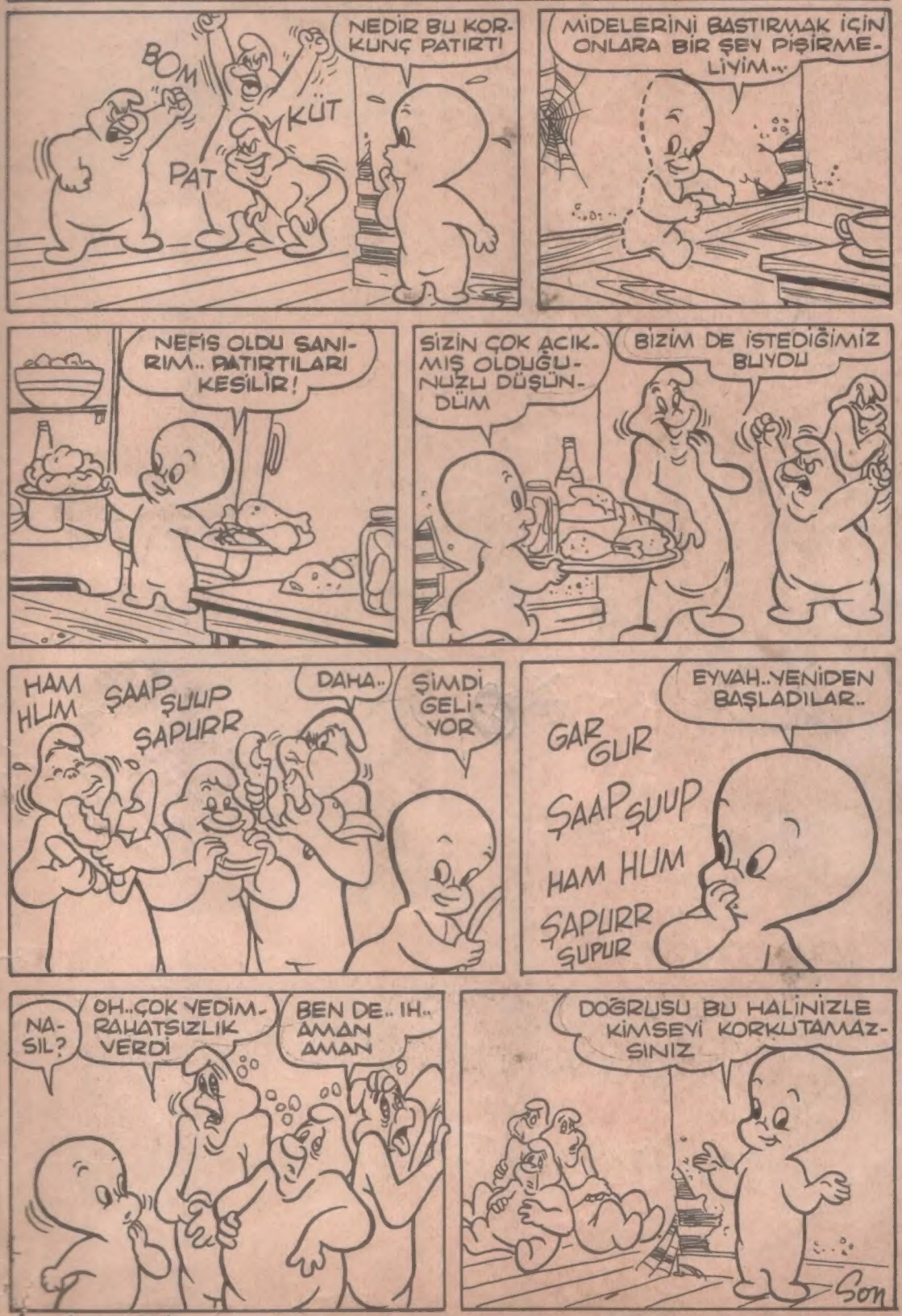

TASARRUF KÜÇÜK YAŞTABAŞLAR

VADELİ HER 50 LİRAYA VADESİZ
HER 100 LİRAYA BİR KUR'A NUMARASI

TÜRK TİCARET BANKASI

KÜLTÜR YAYIN 15

DURAN OFSET MATBAASI TEL. 277134 İSTANBUL